18.01.2024 r.

NFZ-BP.5202.2.2024
2024.19724.KUB

K. R. P. C. i P. sp.p.

Decyzja nr 2/2024/BP
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej", w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców* (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców", po rozpatrzeniu wniosku spółki K. R. P. C. i P. sp.p. z siedzibą w ……., zwanej dalej: „Spółką", o wydanie interpretacji indywidualnej, w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu:

uznaję za prawidłowe stanowisko Spółki zgodnie z którym: *„wynagrodzenie otrzymywane przez wspólników Spółki za prowadzenie spraw Spółki na podstawie umowy Spółki i uchwały wspólników nie będzie stanowiło dodatkowego tytułu do odprowadzenia składek na ubezpieczenie zdrowotne"*.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 10 stycznia 2024 r., który wpłynął do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, zwanego dalej: „Prezesem NFZ", dnia 15 stycznia 2024 r., K. R. P. C. i P. sp.p. z siedzibą w ……, wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS: ……., zwróciła się o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie przepisów dotyczących wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Do wniosku załączone zostało potwierdzenie

wniesienia opłaty od wniosku w kwocie 40 zł. Wniosek spełniał wymogi formalne wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

W opisie stanu faktycznego Spółka wskazała, co następuje. Spółka prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki partnerskiej. Spółka posiada dwóch wspólników. Zgodnie z umową Spółki każdy wspólnik jest uprawniony do samodzielnego reprezentowania Spółki. Umowa Spółki przewiduje, że wspólnicy Spółki otrzymują wynagrodzenie za prowadzenie spraw Spółki. Wspólnicy zamierzają, na podstawie umowy Spółki oraz uchwały podjętej na podstawie umowy Spółki, pobierać dodatkowe wynagrodzenie za prowadzenie spraw Spółki. Ponadto Spółka wskazała, że pomiędzy Spółką i wspólnikami nie została ani nie zostanie zawarta żadna dodatkowa umowa (umowa o prace, umowa o świadczenie usług, umowa cywilnoprawna) odnosząca się do materii prowadzenia spraw Spółki czy reprezentowania Spółki. Wynagrodzenie dla wspólników za prowadzenie spraw Spółki ma być wypłacane wyłącznie na podstawie umowy Spółki i uchwały wspólników.

Spółka wskazała również, że jej wniosek dotyczy uzyskania interpretacji indywidualnej w zakresie ewentualnych obowiązków Spółki lub jej wspólników, w zakresie płatności składek na ubezpieczenie zdrowotne od wypłacanego wspólnikom wynagrodzenia z tytułu prowadzenia spraw Spółki.

W świetle tak opisanego stanu faktycznego Spółka postawiła pytanie: *„Czy od wynagrodzenia otrzymywanego przez wspólnika za prowadzenie spraw spółki na podstawie umowy spółki i uchwały wspólników należy odprowadzać obowiązkowe składki na ubezpieczenia zdrowotne?”*.

W ocenie Spółki wynagrodzenie otrzymywane przez wspólników za prowadzenie spraw Spółki na podstawie umowy Spółki i uchwały wspólników nie będzie stanowiło dodatkowego tytułu do odprowadzenia składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, zważył co następuje.

W ocenie Prezesa NFZ stanowisko Spółki jest prawidłowe. Stosownie do treści przepisu art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 tej ustawy, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie. Zgodnie natomiast z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub

ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z art. 5 ust. 21 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą uważa się osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. *o systemie ubezpieczeń społecznych* (Dz.U. z 2023 r. poz. 1230, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych". Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólników spółki partnerskiej.

Wobec powyższego, na zasadzie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 tej ustawy, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. W konsekwencji, wobec faktu, że wspólnik spółki partnerskiej zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uznany jest za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, objęty jest obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu działalności pozarolniczej, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Uzyskiwanie przez wspólnika spółki partnerskiej wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności nierozerwalnie związanych ze statusem wspólnika nie wpływa na przywołane reguły podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Należy zauważyć, że stosownie do art. 89 ustawy z dnia 15 września 2000 r. *Kodeks spółek handlowych* (Dz.U. z 2024 r. poz. 18), zwanej dalej: „KSH", w sprawach nieuregulowanych w Dziale II KSH „Spółka partnerska", do spółki partnerskiej stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej, chyba że ustawa stanowi inaczej. Na gruncie zaś tych przepisów prowadzenie spraw spółki jawnej należy do stosunków wewnętrznych spółki i przejawia się w podejmowaniu wszystkich decyzji dotyczących funkcjonowania spółki, niezastrzeżonych do kompetencji sądu.

Zgodnie z przepisem art. 39 § 1 KSH w zw. z art. 89 KSH, co do zasady, każdy wspólnik spółki ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki, a prawo to jest prawem osobistym, członkowskim o charakterze obligacyjno-organizacyjnym. Zasadą wynikającą z art. 46 KSH jest okoliczność, że za prowadzenie spraw spółki, w zakresie o którym stanowią przepisy

art. 39-40 KSH wspólnik nie otrzymuje wynagrodzenia. Przytoczony przepis ma charakter dyspozytywny, a jego modyfikacja następuje w umowie spółki, statuującej stosunek korporacyjny (vide – art. 37 KSH).

Wobec powyższego zasadnym jest przyjęcie, że wspólnika spółki partnerskiej prowadzącego sprawy spółki na podstawie umowy spółki nie łączy ze spółką stosunek cywilnoprawny skutkujący wzajemnością świadczonych usług, ale stosunek właścicielski, natomiast wypłacone wynagrodzenie jest pochodną tegoż stosunku i wykonywanych na jego podstawie czynności.

Fakt pobierania przez wspólnika spółki partnerskiej wynagrodzenie za prowadzenie spraw spółki, w wysokości ustalonej uchwałą wspólników nie stanowi dodatkowego, samodzielnego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym stanowi art. 82 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

Zastrzec jednak należy, że obowiązek wykonywania czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki dotyczący wspólnika spółki może wynikać bezpośrednio z przepisów KSH, lecz pozycja wspólnika może być także ukształtowana – stosownie do łączących się z tą funkcją kompetencji, uprawnień i obowiązków przewidzianych albo w umowie spółki, albo w umowie stron, zgodnie z zasadą wolności umów – na podstawie umowy zlecenia (za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia – art. 45 KSH w zw. z art. 735 § 1 KC).

Ocena czy stosunek prawny łączący wspólnika ze spółką ogranicza się wyłącznie do więzi ukształtowanej przez przepisy prawa handlowego, czy obok elementów wynikających z tych przepisów zawiera również cechy charakterystyczne dla innego stosunku prawnego, wynikać musi z analizy składanych przez strony oświadczeń woli i działań podejmowanych w ich wyniku (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie I Wydział Cywilny z dnia 10 maja 2018 r. sygn. akt I AGa 110/18).

Podsumowując, w stanie sprawy opisanym we wniosku, wspólnik spółki partnerskiej nie podlega, obok obowiązku ubezpieczenia wynikającego ze statusu wspólnika, dodatkowemu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu otrzymywania wynagrodzenia za prowadzenie spraw spółki przyznanego na podstawie umowy spółki.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a." prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.